

BIESIADUJĄCY (1) *part praes act*

N pl m pers biesiadujący.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Ucztujący, uczestniczący, biorący udział w biesiadzie; convivans Vulg: Cić są imrodowie ná biesiádách swoich ípolnie biesiádujący bez boiázni/ lámych siebie páfący WujNT Iudae 12.

Cf **BIESIADOWAĆ**

ZZie